17/01/2025

17 Ιανουαρίου: Εορτάζει ο Άγιος Νεομάρτυς Γεώργιος ο εν Ιωαννίνοις

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 17 Ιανουαρίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις.

- **Του Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου – Καθηγητού**

Οι χιλιάδες Νεομάρτυρες, οι οποίοι έδωσαν την ηρωική τους μαρτυρία στα μαύρα χρόνια της τουρκοκρατίας, είναι ισάξιοι με τους Μάρτυρες της αρχαίας Εκκλησίας. Ένας από αυτούς είναι και ο άγιος Γεώργιος ο εν Ιωαννίνοις.

Γεννήθηκε στο χωριό Τσούρχλι των Γρεβενών, σημερινό «Άγιος Γεώργιος» στα

1808. Οι γονείς του, Κωνσταντίνος και Βασιλική, απλοϊκοί και φτωχοί γεωργοί, είχαν πίστη στο Θεό και βίωναν την Ορθοδοξία. Μεγάλωσαν και ανάθρεψαν το παιδί τους με ευσέβεια και προσήλωση στην σώζουσα πίστη της Ορθοδοξίας.

Σε ηλικία 18 ετών έχασε τους αγαπημένους του γονείς και, για να ζήσει, κατέβηκε στα Ιωάννινα να εργαστεί. Προσλήφτηκε ως ιπποκόμος σε κάποιον Χατζή Αβδουλά, αξιωματικό του Εμίν Πασά, εργαζόμενος για περίπου οκτώ χρόνια, δείχνοντας ασυνήθιστη τιμιότητα, ευγένεια και αφοσίωση, ώστε να τον εκτιμήσουν οι τούρκοι και να τον θεωρούν «δικό» τους. Μάλιστα τον αποκαλούσαν «Χασάν Αγά», ελπίζοντας ότι θα εξισλαμίζονταν.

Στα 1836 ο Γεώργιος αρραβωνιάστηκε με μια ευσεβή Γιαννιώτισσα νέα, την Ελένη. Τότε ένας ραδιούργος χότζας της περιοχής θύμωσε, διότι είδε τον Γεώργιο να μην προτιμά και να καταφρονεί την θρησκεία του και έτρεξε αμέσως στις αρχές και τον συκοφάντησε, ότι δήθεν είχε ασπασθεί το Ισλάμ και κατόπιν επέστρεψε στην χριστιανική πίστη. Ας σημειωθεί, πως για την διδασκαλία του Κορανίου, αυτό ήταν ασυγχώρητο αμάρτημα και πως, αν δεν μεταστρέφονταν και πάλι στο Ισλάμ, έπρεπε να πεθάνει!

Το έσυραν με βία στα ανακριτικά γραφεία και ώσπου να δικασθεί, τον έκλεισαν σε σκοτεινές και απάνθρωπες φυλακές. Ο Γεώργιος απολογήθηκε στο δικαστήριο με θάρρος, ότι κατάγεται από ευσεβή χριστιανική οικογένεια και πως ουδέποτε διανοήθηκε να αρνηθεί την πίστη του στο Χριστό. Για να αποδείξει την αθωότητά του και ζήτησε να εξετασθεί ότι δεν είχε κάνει περιτομή. Η εξέταση τον δικαίωσε και αφέθηκε ελεύθερος. Ο Γεώργιος και η Ελένη παντρεύτηκαν τον Αύγουστο ή τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς.

Το 1837 προσλήφτηκε στη δούλεψη ενός άλλου τούρκου αξιωματούχου, του Μουσελίμη των Φιλιατών. Αλλά το Δεκέμβριο του ιδίου έτους γύρισε τα Ιωάννινα, διότι γέννησε η σύζυγός του ένα χαριτωμένο αγόρι και διότι ήθελε να παραστεί στη βάπτισή του, η οποία έγινε στις 12 Ιανουαρίου. Ο ίδιος χότζας, όταν έμαθε για τη βάπτιση του παιδιού του Γεωργίου, σκέφτηκε να επανέλθει στην συκοφαντία του, υποστηρίζοντας, πως ο Γεώργιος ευτελίζει την ισλαμική πίστη, διότι είχε όντως γίνει μουσουλμάνος και αλλαξοπίστησε για χάρη της χριστιανής Ελένης. Μάλιστα θεώρησε επιπρόσθετη προσβολή, τη βάπτιση του παιδιού του!

Οι τουρκικές δικαστικές αρχές έδωσαν διαταγή να συλληφθεί και να οδηγηθεί στη φυλακή και να βασανιστεί, ώσπου να αρνηθεί την χριστιανική του πίστη και να τουρκέψει. Βασανιστές τον πίεζαν και τον κακοποιούσαν να υποκύψει, αλλά εκείνος έμεινε αμετάπειστος. Ομολογούσε, με όση δύναμη είχε, την πίστη του στο Χριστό και την Ορθοδοξία.

Ο κλήρος και ο λαός των Ιωαννίνων, όταν έμαθαν για τη σύλληψή του, θορυβήθηκαν και έκαναν ό, τι μπορούσαν για να τον απελευθερώσουν. Μάταια εκλιπαρούσαν και προσπαθούσαν να πείσουν τις τουρκικές αρχές ότι ο Γεώργιος ήταν αθώος και ουδέποτε είχε εκφράσει την παραμικρή επιθυμία να γίνει μουσουλμάνος.

Ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων Ιωακείμ ο Χίος, αποφάσισε να πάει στο δικαστήριο, να καταθέσει υπέρ του Γεωργίου, το οποίο έγινε την επόμενη ημέρα. Όμως τα επιχειρήματα και τις μαρτυρίες του Μητροπολίτη δεν έγιναν δεκτά από τους τούρκους δικαστές, οι οποίοι είχαν πάρει την απόφασή τους: ή να κάμουν το Γεώργιο να αλλαξοπιστήσει, ή να τον σκοτώσουν! Με διάφορες κολακείες, προσπαθούσαν να τον πείσουν, τάζοντάς του αξιώματα, τιμές και πλούτη. Εκείνος όμως έμεινε εδραίος στην πίστη του, ομολογώντας: «Είμαι Χριστιανός!». Κατόπιν άρχισαν οι απειλές, πως αν δεν ασπάζονταν το Ισλάμ θα τον βασάνιζαν φρικτά και θα τον θανάτωναν. Όμως ο Γεώργιος δεν υπέκυπτε, και φώναζε όσο δυνατότερα μπορούσε: «Είμαι Χριστιανός!».

Όταν διαπίστωσαν το μάταιο των προσπαθειών τους, παρέδωσαν τον Μάρτυρα στους δημίους να τον βασανίσουν, όσο φρικτότερα μπορούσαν. Τον μαστίγωσαν άγρια και ανελέητα, γεμίζοντας το σώμα του με βαθιές πληγές, στις οποίες έριχναν καυτό λάδι και κερί. Του έχωσαν στα νύχια ακίδες από καλάμια. Τον πέταξαν στο πιο υγρό και σκοτεινό μέρος της φυλακής, τοποθετώντας μια τεράστια πέτρα στο στήθος του, την οποία μόλις σήκωναν είκοσι άνδρες! Ο Γεώργιος, υπόμεινε με ηρωισμό και καρτερία τα φρικτά βασανιστήρια, φωνάζοντας: «Είμαι Χριστιανός και Χριστιανός θέλω να πεθάνω»!

Το επόμενο Σάββατο τον οδήγησαν στον ανθύπατο Καχαγιάμπεη, ο οποίος, για τελευταία φορά τον ρώτησε αν θέλει να σώσει τη ζωή του, να αλλαξοπιστήσει. Ο Μάρτυρας ομολόγησε και πάλι την απόφασή του να πεθάνει ως Χριστιανός. Την Κυριακή οδηγήθηκε στον διοικητή Μουσταφά Πασά, ο οποίος έβγαλε διαταγή: θάνατος δι’ απαγχονισμού!

Στις 17 Ιανουαρίου, ημέρα Δευτέρα, ανήμερα της εορτής του αγίου Αντωνίου, διάλεξαν οι αντίχριστοι για να τον εκτελέσουν. Το απαγχόνισαν, στην αγορά του

Χάνδακος, κάτω από το μεγάλο φρούριο, ενώπιον μεγάλου πλήθους φωνασκούντων μουσουλμάνων, αφήνοντας κρεμασμένο το ιερό λείψανό του τρεις μέρες, ως τις 19 Ιανουαρίου. Το διάστημα αυτό συνέβηκαν θαυμαστά φαινόμενα. Το βράδυ της 17η Ιανουαρίου ένα λαμπρό φως από τον ουρανό κατέβηκε και στεφάνωσε τον Μάρτυρα. Το φως αυτό κατέβαινε κάθε βράδυ, όσο ήταν το τίμιο λείψανο κρεμασμένο. Κατόπιν προύχοντες των Ιωαννίνων το αγόρασαν αντί 300 γροσιών και το παρέδωσαν στον Μητροπολίτη Ιωακείμ, ο οποίος με τον Μητροπολίτη Άρτης, το ενταφίασαν στη δυτική πύλη του μητροπολιτικού ναού του Αγίου Αθανασίου. Ακολούθησαν πάμπολλα θαύματα.

Η ανακομιδή του έγινε στις 25 Οκτωβρίου 1971, όπου τοποθετήθηκε στον ομώνυμο ναό, στην πλατεία Πάργης. Η μνήμη του τιμάται στις 17 Ιανουαρίου και είναι ο πολιούχος άγιος των Ιωαννίνων.